

L I G J
Nr. 8646, datë 20.7.2000

**PËR RATIFIKIMIN E “KONVENTËS EUROPIANE “PËR PASTRIMIN, DEPISTIMIN,
KAPJEN DHE KONFISKIMIN E PRODUKTEVE TË KRIMIT””**

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

K U V E N D I

**I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË
V E N D O S I:**

Neni 1

Ratifikohet “Konventa Europiane “Për pastrimin, depistimin, kapjen dhe konfiskimin e produkteve të krimit””.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.2708, datë 28.7.2000 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Rexhep Meidani.

**KONVENTA MBI PASTRIMIN, DEPISTIMIN, KAPJEN DHE
KONFISKIMIN E PRODUKTEVE TË KRIMIT**

Strasburg, 8.XI.1990
Seria e traktateve evropiane Nr. 141

HYRJE

Shtetet anëtarë të Këshillit të Evropës dhe Shtetet e tjerë nënshkrues të kësaj Konvente,
Duke konsideruar se qëllimi i Këshillit të Evropës është realizimi i një bashkimi më të ngushtë midis anëtarëve të saj;

Të bindur për domosdoshmërinë e ndjekjes së një politike penale të përbashkët që synon mbrojtjen e shoqërisë;

Duke konsideruar se lufta kundër kriminalitetit të rëndë, që është bërë gjithnjë e më shumë problem ndërkombëtar, kërkon përdorimin e metodave moderne dhe efikase në shkallë ndërkombëtare;

Duke çmuar se njëra nga këto metoda konsiston në privimin e kriminelëve nga produktet e krimit;

Duke konsideruar se me qëllim të arritjes të këtij objekti, duhet të ngrihet një sistem i kënaqshëm bashkëpunimi ndërkombëtar;

Ranë dakord përsa vijon:

**KREU I
TERMINOLOGJIA**

**Neni 1
Terminologjia**

Në kuptim të kësaj Konvente, shprehja:

a. “produkt” tregon çdo avantazh ekonomik të nxjerrë nga veprat penale. Ky avantazh mund të konsistojë në çdo pasuri ashtu siç përcaktohet në nënparagrafin b të këtij neni;

b. “pasuri” do të thotë pasuri të çdo natyre, qoftë trupore ose jotrupore, e luajtshme ose e paluajtshme, si dhe aktet juridike ose dokumentet që vërtetojnë një titull ose një të drejtë mbi këtë pasuri;

c. “instrument” do të thotë të gjitha objektet e përdorura ose të destinuara për t’u përdorur me çfarëdo mënyre qoftë, plotësisht ose pjesërisht, për të kryer një ose disa vepra penale;

d. “konfiskim” do të thotë dënim ose masë e urdhëruar nga një gjykatë pas një procedimi lidhur me një ose disa vepra penale, dënim ose masë që përfundon me privimin e përhershëm të pasurisë;

e. “vepër penale kryesore” do të thotë çdo vepër penale në vijim të së cilës janë krijuar produkte dhe që mund të bëhen objekt i një veprë penale sipas nenit 6 të kësaj Konvente.

KREU II

MASAT QË DUHEN MARRË NË SHKALLË KOMBËTARE

Neni 2

Masat e konfiskimit

1. Çdo Palë përshtat masat ligjore dhe masat e tjera që rezultojnë të nevojshme për t’i lejuar asaj konfiskimin e instrumenteve dhe produkteve ose pasurive, vlera e të cilave u përket këtyre produkteve.

2. Çdo Palë mundet, në çastin e nënshkrimit ose të depozitimit të instrumenteve të ratifikimit, të pranimit, të miratimit ose të aderimit, me anë të një deklarate drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës, të deklarojë se paragrafi 1 i këtij neni zbatohet vetëm për vepra penale ose kategori veprash penale të saktësuara në deklaratë.

Neni 3

Masat hetimore dhe masat e përkohshme

Çdo Palë përshtat masat ligjore dhe masat e tjera që rezultojnë të nevojshme për t’i lejuar asaj të identifikojë dhe të kërkojë pasuritë që i nënshtrohen konfiskimit konform nenit 2, paragrafi 1, dhe të parandalojë çdo veprim, çdo transfertë ose çdo tjetërsim lidhur me këto pasuri.

Neni 4

Kompetenca dhe teknika hetimi

1. Çdo Palë përshtat masat ligjore dhe masat e tjera që rezultojnë të nevojshme t’u dhënë attribute gjykatave ose autoriteteve të tjera kompetente për të urdhëruar marrjen në dorë të dosjeve bankare, financiare ose tregtare për të realizuar masat e parashikuara në nenet 2 e 3. Pala nuk mund të ngrejë çështjen e sekretit bankar për të refuzuar që t’u japë efekt dispozitave të këtij neni.

2. Çdo Palë merr parasysh të përshtasë masat ligjore dhe masat e tjera për t’i lejuar asaj përdorimin e teknikave speciale të hetimit që lehtësojnë identifikimin dhe kërkimin e produktit si dhe grumbullimin e provave që kanë të bëjnë me të. Ndër këto teknika, mund të përmenden urdhërat për mbikqyrjen e llogarive bankare, vrojtimi, kapja e telekomunikimeve, hyrja në sistemet informatike dhe urdhërat për të lëshuar dokumente specifike.

Neni 5

Ankimet ligjore

Çdo Palë përshtat masat ligjore dhe masat e tjera që rezultojnë të nevojshme me qëllim që personat e prekur nga masat e parashikuara nga nenet 2 e 3 të kenë të drejtë për t’u ankuar në rrugë gjyqësore për të mbrojtuar të drejtat e tyre.

Neni 6

Vepra penale e pastrimit

1. Çdo Palë përshtat masat ligjore dhe masat e tjera që rezultojnë të nevojshme për t'i atribuar aktit karakterin e veprës penale konform të drejtës së brendshme kur akti është kryer qëllimisht për:

a. kthimin ose transfertin e pasurive, për të cilat, ai që i bën, e di që këto pasuri përbëjnë produkte me qëllim që të fshihet ose të maskohet origjina e paligjshme e pasurive të tilla ose që ndihmon çdo person që është i ngatërruar në kryerjen e veprës penale kryesore për t'u shpëtuar pasojave juridike të akteve të tij;

b. fshehja ose maskimi i natyrës, origjinës, vendndodhjes, disponimit, zhvendosjes ose pronësisë reale të pasurive ose të drejtave të lidhur me to, për të cilat autori është në dijeni që këto pasuri përbëjnë produkte;

dhe, me rezervën e parimeve kushtetuese të saj dhe të koncepteve themelore të sistemit juridik;

c. të fituarit, mbajtja ose përdorimi i pasurive, të cilat, ai që i fiton, i mban ose i përdor, është në dijeni, në kohën kur ai i merr, se ato përbëjnë produkte;

d. pjesëmarrja në njërën nga veprat penale të treguara konform këtij neni ose çdo shoqërim, marrëveshje, tentativë ose bashkëpunim me anë të dhënies të pranisë, të ndihmës ose të këshillave për kryerjen.

2. Me qëllim të realizimit ose të zbatimit të paragrafit 1 të këtij neni:

a. nuk merret parasysh fakti që vepra penale kryesore është ose jo në kompetencë të juridiksioneve penale të Palës;

b. mund të parashikohet se veprat penale të shpallura nga ky paragraf nuk zbatohen ndaj autorëve të veprës penale;

c. pasja dijeni, qëllimi ose motivimi, të nevojshëm si elementë të veprave penale të shpallura nga ky paragraf, mund të nxirren nga rrethanat faktike objektive.

3. Çdo Palë mund të përshtasë masat që ajo i çmon të nevojshme për t'u dhënë, në bazë të së drejtës së brendshme, karakterin e veprave penale tërësisë ose pjesës së akteve të përmendura në paragrafin 1 në njerin ose në tërësinë e rasteve të mëposhtëm, kur autori:

a. duhej t'a dinte se pasuria ishte produkt;

b. ka vepruar për qëllime fitimprurëse;

c. ka vepruar për të lehtësuar vazhdimin e një veprimtarie kriminale.

4. Çdo Palë mundet, në çastin e nënshkrimit ose në çastin e depozitimit të instrumenteve të ratifikimit, të pranimit, të miratimit ose të aderimit, me deklaratë drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës, të deklarojë se paragrafi 1 i këtij neni zbatohet vetëm për veprat penale kryesore ose kategori veprash penale kryesore të saktësuara në këtë deklaratë.

KREU III

BASHKËPUNIMI NDËRKOMBËTAR

Ndarja 1 – Parimet e bashkëpunimit ndërkombëtar

Neni 7

Parimet e përgjithshme dhe masat e bashkëpunimit ndërkombëtar

1. Palët bashkëpunojnë me njëra-tjetrën sa më shumë që të jetë e mundur me qëllim të hetimeve dhe procedimeve që synojnë konfiskimin e instrumenteve dhe të produkteve.

2. Çdo Palë përshtat masat ligjore dhe masat e tjera që do të jenë të nevojshme për t'i lejuar asaj, me kushtet e parashikuara në këtë kre, t'u përgjigjet kërkesave:

a. për konfiskimin e pasurive të caktuara që përbëjnë produkte ose instrumente, si dhe për konfiskimin e produkteve që përbëjnë detyrimin për të paguar një shumë parash që i korrespondon vlerës së produktit;

b. për ndihmën e ndërsjellë për qëllim të hetimit dhe të masave të përkohshme që kanë për qëllim njërën nga format e konfiskimit të përmendura në pikën "a" këtu me sipër.

Ndarja 2 – Ndihma e ndërsjellë për qëllime hetimi

Neni 8

Detyrimi për ndihmë të ndërsjellë

Palët, me kërkesë, u japin njëra-tjetrës, sa më shumë që të jetë e mundur, ndihmën e ndërsjellë për identifikimin dhe depistimin e instrumenteve, produkteve dhe pasurive që lidhen me konfiskimin. Kjo ndihmë e ndërsjellë konsiston në çdo masë që ka të bëjë me vendosjen e masës siguroese të provave lidhur me ekzistencën e pasurive të lartpërmendura, vendndodhjen ose zhvendosjen e tyre, natyrën, statusin juridik ose vlerën e tyre.

Neni 9

Ekzekutimi i ndihmës së ndërsjellë

Ndihma e ndërsjellë e parashikuar në nenin 8 ekzekutohet sipas të drejtës së brendshme të Palës së kërkuar dhe, në bazë të kësaj, dhe sipas procedurave të saktësuara në kërkesë, në masën që ato nuk janë në kundërshtim me këtë të drejtë të brendshme.

Neni 10

Transmetimi i informacioneve me nismë vetjake

Pa cenuar hetimet ose procedimet e veta, Pala mundet, edhe pa kërkesë paraprake, t'i transmetojë një Pale tjetër informacione për instrumentet dhe produktet kur ajo çmon se komunikimi i këtyre informacioneve mund të ndihmojë Palën marrëse për fillimin ose mbarëvajtjen e hetimeve ose të procedimeve, ose kur këto informacione mund të përfundojnë me një kërkesë të formuluar nga kjo Palë në bazë të këtij kreu.

Ndarja 3 – Masa të përkohshme

Neni 11

Detyrimi për të urdhëruar marrjen e masave provizore

1. Me kërkesë të një Pale që ka filluar një procedim ose një veprim për konfiskim, Pala merr masat e përkohshme që i kërkon rasti, të tilla si ngrirja ose kapja, për të parandaluar çdo veprim, çdo transfertë ose çdo tjetërsim lidhur me çdo pasuri që, më pas, mund të bëhet objekt i një kërkesë konfiskimi ose që mund t'i japë rrugë plotësimit të kërkesës.

2. Pala që ka marrë një kërkesë konfiskimi konform nenit 13 merr masat e përmendura në paragrafin 1 të këtij neni, kur për këtë është bërë kërkesa, lidhur me çdo pasuri që është objekt i kërkesës ose që mund t'i japë rrugë plotësimit të kërkesës.

Neni 12

Ekzekutimi i masave të përkohshme

1. Masat e përkohshme të parashikuara në nenin 11 ekzekutohen konform të drejtës së brendshme të Palës së kërkuar dhe në bazë të kësaj, dhe konform procedurave të saktësuara në kërkesë në masën që ato nuk janë të papajtueshme me të drejtën e brendshme.

2. Para se të hiqet çdo masë e përkohshme që është marrë konform këtij neni, Pala e kërkuar, brenda mundësive, i jep Palës kërkuese mundësinë të paraqesë arsyet në favor të mbajtjes së masës.

Ndarja 4 – Konfiskimi

Neni 13

Detyrimi për konfiskim

1. Pala që ka marrë nga një Palë tjetër një kërkesë konfiskimi lidhur me instrumentet ose

produktet që ndodhen në territorin e saj duhet:

a. të ekzekutojë vendimin e konfiskimit që del nga një gjykatë e Palës kërkuese lidhur me këto instrumente ose këto produkte; ose

b. t'ia paraqesë këtë kërkesë autoriteteve të veta kompetente për të marrë një vendim konfiskimi dhe, kur ky është dhënë, atëherë ai ekzekutohet.

2. Me qëllim të zbatimit të paragrafit 1.b të këtij neni, çdo Palë ka kompetencë, nëse e lyp nevoja, të fillojë një procedim konfiskimi në bazë të së drejtës së vet të brendshme.

3. Dispozitat e paragrafit 1 të këtij neni zbatohen gjithashtu për konfiskimin lidhur me detyrimin për të paguar një shumë parash që i korrespondon vlerës së produktit, nëse pasuritë mbi të cilat mund të bëhet konfiskimi ndodhen në territorin e Palës së kërkuar. Në raste të tilla, duke proceduar me konfiskimin konform paragrafit 1, Pala e kërkuar, kur pagesa nuk është bërë, mbulon kreditimin e saj me çdo pasuri të disponueshme për këtë qëllim.

4. Kur kërkesa për konfiskim cakton një pasuri të përcaktuar, Palët mund të merren vesh që Pala e kërkuar të mund të procedojë për konfiskimin në formën e një detyrimi për të paguar një shumë parash që i korrespondon vlerës së pasurisë.

Neni 14

Ekzekutimi i konfiskimit

1. Procedurat për marrjen dhe ekzekutimin e konfiskimit në bazë të nenit 13 rregullohen sipas ligjit të Palës së kërkuar.

2. Pala e kërkuar konsiderohet e lidhur nga konstatimi i fakteve në masën që këto janë paraqitur në një dënim ose vendim gjyqësor të Palës kërkuese, ose në masën që këto mbështeten në mënyrë implicite në to.

3. Çdo Palë mundet, në çastin e nënshkrimit ose të depozitimit të instrumenteve të saj të ratifikimit, të pranimit, të miratimit ose të aderimit, me një deklaratë drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës, të deklarojë se paragrafi 2 i këtij neni zbatohet vetëm me rezervën e parimeve kushtetuese dhe koncepteve themelore të sistemit të vet juridik.

4. Kur konfiskimi konsiston në detyrimin për të paguar një shumë parash, autoriteti kompetent i Palës së kërkuar e konverton shumën në devizë të vendit të vet sipas kursit të këmbimit në fuqi në çastin kur merret vendimi i ekzekutimit të konfiskimit.

5. Në rastet e parashikuara në nenin 13, paragrafi 1.a, vetëm Pala kërkuese ka të drejtë të vendosë lidhur me çdo kërkesë rishikimi të vendimit të konfiskimit.

Neni 15

Pasuri të konfiskuara

Pala e kërkuar disponon sipas të drejtës së saj të brendshme për të gjitha pasuritë e konfiskuara prej saj, veç kur Palët janë marrë vesh ndryshe.

Neni 16

E drejta e ekzekutimit dhe shuma maksimale e konfiskimit

1. Kërkesa për konfiskim bërë konform nenit 13 nuk prek të drejtën e Palës kërkuese të ekzekutojë vetë kërkesën për konfiskim.

2. Asgjë nuk do të interpretohet në këtë Konventë sikur kjo të lejojë që vlera totale e pasurive të konfiskuara të jetë më e madhe se shuma e fiksuar me vendimin e konfiskimit. Kur një Palë konstaton se kjo mund të ndodhë, Palët përkatëse bëjnë konsultime për të shmangur një rrjedhje të tillë.

Neni 17

Burgimi si masë shtrënguese

Pala e kërkuar nuk mund të vendosë burgimin si masë shtrënguese dhe as të marrë ndonjë masë tjetër kufizuese të lirisë në zbatim të një kërkesë të paraqitur në bazë të nenit 13 kur Pala

kërkuese nuk e ka specifikuar këtë në kërkesë.

Ndarja 5 – Refuzimi dhe shtyrja e bashkëpunimit.

Neni 18

Motivet e refuzimit

1. Bashkëpunimi në bazë të këtij kreu mund të refuzohet në rast se:

a. masa e kërkuar është në kundërshtim me parimet themelore të rendit juridik të Palës së kërkuar; ose

b. ekzekutimi i kërkesës rrezikon të prekë sovranitetin, sigurinë, rendin publik ose interesa të tjera thelbësore të Palës së kërkuar; ose

c. pala e kërkuar çmon se rëndësia e çështjes me të cilën ka të bëjë kërkesa nuk justifikon marrjen e masës së kërkuar; ose

d. vepra penale, me të cilën lidhet kërkesa, është vepër penale politike ose fiskale; ose

e. pala e kërkuar konsideron se masa e kërkuar do të binte në kundërshtim me parimin “ne bis in idem”; ose

f. vepra penale me të cilën lidhet kërkesa nuk është vepër penale në vështirësi të së drejtës së brendshme të Palës së kërkuar nëse ajo do të ishte kryer në territorin e juridiksionit të saj. Megjithatë, ky motiv refuzimi zbatohet për bashkëpunimin e parashikuar nga ndarja 2 vetëm në masën që ndihma e ndërsjellë e kërkuar passjell marrjen e masave shtrënguese.

2. Bashkëpunimi i parashikuar në ndarjen 2, në masën që ndihma e ndërsjellë e kërkuar passjell marrjen e masa shtrënguese, dhe ai i parashikuar në seksionin 3 të këtij kreu, mund të refuzohen gjithashtu në rastet kur masat e kërkuara nuk mund të merren në bazë të së drejtës së brendshme të Palës së kërkuar për qëllime hetimesh ose procedimesh, nëse kjo Palë do të kishte një çështje të brendshme të ngjashme.

3. Kur e kërkon legjislacioni i Palës së kërkuar, bashkëpunimi i parashikuar në ndarjen 2, në masën që ndihma e ndërsjellë passjell marrjen e masave shtrënguese, dhe ai i parashikuar në seksionin 3 të këtij kreu mund të refuzohen gjithashtu në rastet kur masat e kërkuara ose të gjitha masat e tjera që kanë efekte analoge nuk lejohen nga legjislacioni i Palës kërkuese, ose, sa i takon autoriteteve kompetente të Palës kërkuese, kur kërkesa nuk është autorizuar as nga gjyqtari as nga një autoritet tjetër gjyqësor, duke përfshirë këtu edhe prokurorin publik, autoritete që veprojnë në fushë të veprave penale.

4. Bashkëpunimi i parashikuar në ndarjen 4 të këtij kreu mund të refuzohet gjithashtu kur:

a. legjislacioni i Palës së kërkuar nuk parashikon konfiskimin për tipin e veprës penale, me të cilën ka të bëjë kërkesa; ose

b. pa dëmtuar detyrimin sipas nenit 13, paragrafi 3, ai do të binte ndesh me parimet e të drejtës së brendshme të Palës së kërkuar përsa i përket mundësive të konfiskimit lidhur me lidhjet midis një veprë penale dhe :

i. avantazhit ekonomik që mund të jetë përfshirë në produktin e tij; ose

ii. pasurive që mund të jenë përfshirë në instrumentet e tij; ose

c. në bazë të legjislacionit të palës së kërkuar, vendimi për konfiskim nuk mund të jepet ose të ekzekutohet për shkak të parashkrimit; ose

d. kërkesa nuk ka të bëjë me një dënim të mëparshëm, as me një vendim me karakter gjyqësor, as me një deklaratë që figuron në një vendim të tillë, deklaratë sipas së cilës janë kryer një ose disa vepra penale, dhe që ka qenë në themel të vendimit ose të kërkesës për konfiskim; ose

e. ose konfiskimi nuk është i ekzekutueshëm në Palën kërkuese, ose ai është objekt ankimi sipas rrugëve të zakonshme; ose

f. kërkesa lidhet me një vendim konfiskimi të dhënë në mungesë të personit ndaj të cilit është dhënë vendimi dhe kur, sipas Palës së kërkuar, procedimi i filluar nga Pala kërkuese dhe që ka shpënë në këtë vendim nuk ka përmbushur të drejtat minimale të mbrojtjes që i njihet çdo personi të akuzuar për një vepër penale.

5. Në vështirësi të paragrafit 4.f të këtij neni, vendimi nuk konsiderohet se është dhënë në mungesë të të akuzuarit:

a. kur ai është konfirmuar ose dhënë pas kundërshtimit nga personi i interesuar; ose

b. kur ai është dhënë në apel, me kusht që apeli të jetë kërkuar nga personi i interesuar.

6. Në shqyrtimet që bëhen, për qëllimet e paragrafit 4.f të këtij neni, nëse të drejtat minimale të mbrojtjes janë respektuar, Pala e kërkuar do të mbajë parasysh faktin që personi i interesuar ka kërkuar qëllimisht t'i fshihet drejtësisë ose që ky person, pasi ka pasur mundësi të paraqesë ankim kundër vendimit të dhënë në mungesë, ka preferuar të mos paraqesë një ankim të tillë. Do të konsiderohet njëlloj kur personi i interesuar, pasi është thirrur rregullisht për t'u paraqitur në gjyq, ka preferuar të mos paraqitet ose të mos kërkojë shtyrjen e shqyrtimit të çështjes.

7. Pala nuk mund të pretendojë të ngrejë çështjen e sekretit bankar për të justifikuar refuzimin e saj për çfarëdo bashkëpunimi të parashikuar në këtë kre. Kur e drejta e vet e brendshme e kërkon, Pala mund të kërkojë që kërkesa për bashkëpunim, që do të passjellë heqjen e sekretit bankar, të lëshohet ose nga gjyqtari ose nga një autoritet tjetër gjyqësor, duke përfshirë edhe prokurorin publik, autoritete që veprojnë në fushë të veprave penale.

8. Pa dëmtuar motivin e refuzimit të parashikuar në paragrafin 1.a të këtij neni:

a. fakti që personi, që është bërë objekt i një hetimi të ndërmarrë ose i një vendimi për konfiskim i marrë nga autoritetet e Palës kërkuese është një person juridik, nuk mund të ngrihet nga Pala e kërkuar si pengesë për çfarëdo bashkëpunimi në bazë të këtij kreu;

b. fakti që personi fizik, ndaj të cilit është dhënë një vendim për konfiskimin e produkteve, më pas ka vdekur si dhe fakti që personi juridik, ndaj të cilit është dhënë një vendim për konfiskimin e produkteve, më pas është shuar, nuk mund të paraqiten si pengesa për ndihmën e ndërsjellë të parashikuar nga neni 13 paragrafi 1.a

Neni 19

Shtyrja

Pala e kërkuar mund të shtyjë ekzekutimin e masave të parashikuara në një kërkesë kur ato rrezikojnë të dëmtojnë hetimet ose procedimet e ndërmarra nga autoritetet e veta.

Neni 20

Pranimi i pjesshëm ose me kusht i kërkesës

Para se të refuzojë ose të shtyjë për më vonë bashkëpunimin në bazë të këtij kreu, Pala e kërkuar shqyrton, kur e kërkon rasti pas konsultimeve me Palën kërkuese, nëse mund t'i japë të drejtë asaj pjesërisht ose me rezervë kushtesh që ajo e çmon të nevojshëm.

Ndarja 6 – Njoftimi dhe mbrojtja e të drejtave të të tretëve

Neni 21

Njoftimi i dokumenteve

1. Palët u japin njëra-tjetrës, sa më shumë të jetë e mundur, ndihmën e ndërsjellë për njoftimin e akteve gjyqësore personave përkatës lidhur me masat e përkohshme dhe konfiskimin.

2. Asgjë në këtë nen nuk mund të bëhet pengesë:

a. për mundësinë e dërgimit të akteve gjyqësore në rrugë postare drejtpërdrejt personave që ndodhen jashtë shtetit;

b. për mundësinë e nëpunësve të ministrive, funksionarëve ose personave kompetentë të Palës së origjinës për të bërë veprime lidhur me njoftimin ose dorëzimin e akteve gjyqësore drejtpërdrejt me anë të autoriteteve konsullore të kësaj Pale ose me anë të nëpunësve të ministrive, funksionarëve ose personave të tjerë kompetentë të Palës destinatare, veç kur Pala destinatare i ka bërë një deklaratë të kundërt Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës në çastin e nënshkrimit ose të depozitimit të instrumenteve të ratifikimit, pranimi, miratimit ose aderimit.

3. Gjatë njoftimit të akteve gjyqësore jashtë shtetit personave përkatës që kanë të bëjnë me masa të përkohshme ose vendime konfiskimi të urdhëruara në Palën e origjinës, kjo Palë i informon këta persona për të drejtën e garantuar nga legjislacioni për ankim në gjykatë.

Neni 22
Njohja e vendimeve të huaja

1. E vënë në lëvizje nga një kërkesë bashkëpunimi sipas ndarjeve 3 e 4, Pala e kërkuar njeh çdo vendim gjyqësor të dhënë në Palën kërkuese përsa i përket të drejtave që kërkojnë nga të tretët.
2. Njohja mund të refuzohet:
 - a. kur të tretët nuk kanë pasur mundësi të mjaftueshme për të kërkuar të drejtat e tyre; ose
 - b. kur vendimi është i papajtueshëm me një vendim të mëparshëm të dhënë në Palën kërkuese për të njëjtën çështje; ose
 - c. kur ai është i papajtueshëm me rendin publik të Palës së kërkuar; ose
 - d. kur vendimi është dhënë në kundërshtim me dispozitat në fushë të kompetencës ekskluzive të parashikuar nga e drejta e Palës së kërkuar.

Ndarja 7 – Procedura dhe rregulla të tjera të përgjithshme

Neni 23
Autoriteti qendror

1. Palët caktojnë një autoritet qendror ose, kur e lyp nevoja, disa autoritete të ngarkuara me dërgimin e kërkesave të formuluar në bazë të këtij kreu, për t'iu përgjigjur, për t'i ekzekutuar ose për t'ua transmetuar autoriteteve që kanë kompetencë për ekzekutim.
2. Çdo Palë i komunikon Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës në çastin e nënshkrimit ose në çastin e depozitimit të instrumenteve të ratifikimit, të pranimit, të miratimit ose të aderimit, emërtimin dhe adresën e autoriteteve kompetente të caktuar për zbatimin e paragrafit 1 të këtij neni.

Neni 24
Korrespondenca e drejtpërdrejtë

1. Autoritetet qendrore komunikojnë drejtpërdrejt midis tyre.
2. Në raste urgjente, autoritetet gjyqësore, duke përfshirë prokurorin publik, të Palës kërkuese mund t'u dërgojnë drejtpërdrejt kërkesat dhe komunikimet e parashikuara nga ky kre autoriteteve homologe të Palës së kërkuar. Në raste të tilla, një kopje duhet t'i dërgohet njëkohësisht autoritetit qendror të Palës së kërkuar me ndërmjetësinë e autoritetit qendror të Palës kërkuese.
3. Çdo kërkesë ose komunikim i formuluar në zbatim të paragrafëve 1 e 2 të këtij neni mund të paraqitet me ndërmjetësinë e Organizatës Ndërkombëtare të Policisë Kriminale (Interpol).
4. Kur një kërkesë paraqitet në bazë të paragrafit 2 të këtij neni dhe kur autoriteti i vënë në lëvizje nuk është kompetent për t'i dhënë rrugë, ai ia transmeton atë autoritetit kompetent të vendit të vet dhe informon për këtë drejtpërdrejt Palën kërkuese.
5. Kërkesat ose komunikimet e paraqitura në bazë të ndarjes 2 të këtij kreu, që nuk passjellin marrjen e masave shtrënguese, mund të transmetohen drejtpërdrejt nga autoriteti kompetent i Palës kërkuese autoritetit kompetent të Palës së kërkuar.

Neni 25
Forma e kërkesave dhe gjuhët

1. Të gjitha kërkesat e parashikuara nga ky kre bëhen me shkrim. Lejohet edhe përdorimi i mjeteve moderne të telekomunikimit, të tilla si faktsi.
2. Me rezervën e dispozitave të paragrafit 3 të këtij neni, nuk do të kërkojë përktimi i kërkesave ose shkresave që u aneksohen atyre.
3. Çdo Palë mundet, në çastin e depozitimit të instrumenteve të ratifikimit, të pranimit, të miratimit ose të aderimit, me anë të një deklarate drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës, të rezervojë të drejtën të kërkojë që kërkesat dhe shkresat që u aneksohen atyre të shoqërohen me përktim në gjuhën e vet ose në njërën nga gjuhët zyrtare të Këshillit të Evropës ose në atë gjuhë që ajo do të caktojë. Çdo Palë mundet, me këtë rast, të deklarojë se ajo është e gatshme të pranojë

përkthime në çdo gjuhë tjetër që ajo do të caktojë. Palët e tjera mund të zbatojnë rregullën e reciprocitetit.

Neni 26

Legalizimi

Dokumentet e transmetuara në zbatim të këtij kreu nuk u nënshtrohen asnjë formaliteti të legalizimit.

Neni 27

Përmbajtja e kërkesës

1. Çdo kërkesë bashkëpunimi e parashikuar nga ky kre duhet të saktësojë:
 - a. autoritetin që e ka bërë dhe autoritetin e ngarkuar të kryejë hetimet ose procedimet;
 - b. objektin dhe motivin e kërkesës;
 - c. çështjen, duke përfshirë aty faktet që lidhen më të (të tilla si data, vendi dhe rrethanat e veprës penale), me të cilën lidhen hetimet ose procedimet, veç në rast se kërkesa përmban një njoftim;
 - d. në masën që bashkëpunimi passjell marrjen e masave shtrënguese:
 - i. tekstin e dispozitave ligjore ose, kur kjo nuk është e mundur, brendinë e ligjit përkatës të zbatueshëm; dhe
 - ii. një tregues sipas të cilit masa e kërkuar ose çdo masë tjetër që ka efekte të ngjashme mund të merret në territorin e Palës kërkuese në bazë të legjislacionit të vet;
 - e. kur është e nevojshme, dhe kur është e mundur:
 - i. detaje lidhur me personin/personat përkatës, duke përfshirë emrin, datën dhe vendlindjen, shtetësinë dhe vendndodhjen e tij/tyre, dhe, në rast se është person juridik selinë e tij; dhe
 - ii. pasuritë, lidhur me të cilat kërkohet bashkëpunimi, vendndodhjen e tyre, lidhjet e tyre me personin/personat në fjalë, çdo lidhje me veprën penale si dhe çdo informacion që disponohet lidhur me interesat për këto pasuri që lidhen me të tjerë; dhe
 - f. çdo procedim i veçantë që dëshirohet nga Pala kërkuese.
2. Kur kërkesa për masë të përkohshme e paraqitur në bazë të ndarjes 3 synon kapjen e një pasurie që mund të jetë objekt i një vendimi për konfiskim që ka të bëjë me detyrimin për pagimin e një shume parash, kjo kërkesë duhet të tregojë shumën maksimale që kërkohet për t'u marrë për këtë pasuri.
3. Përveç treguesve të përmendur në paragrafin 1, çdo kërkesë e formuluar në zbatim të ndarjes 4 duhet të përmbajë:
 - a. në rastin e nenit 13, paragrafi 1a:
 - i. kopje e vërtetuar konform e vendimit të konfiskimit dhënë nga gjykata e Palës kërkuese dhe paraqitja e motiveve që janë vënë në themel të vendimit, kur ato nuk përmenden në vetë vendimin;
 - ii. vërtetimin e autoritetit kompetent të Palës kërkuese, sipas të cilit vendimi për konfiskim është i ekzekutueshëm dhe nuk është objekt ankimi sipas rrugëve të zakonshme;
 - iii. informacione lidhur me masën, gjer ku do të vejë ekzekutimi; dhe
 - iv. informacione lidhur me domosdoshmërinë e marrjes së masave të përkohshme;
 - b. në rastet e nenit 13, paragrafi 1.b, një paraqitje e fakteve të referuara nga Pala kërkuese që të jetë e mjaftueshme për t'i dhënë mundësi Palës së kërkuar të marrë vendim në bazë të së drejtës së brendshme të saj;
 - c. kur persona të tretë kanë pasur mundësi të kërkojnë të drejta, dokumentet që tregojnë se ata e kanë pasur këtë mundësi.

Neni 28

Të meta të kërkesave

1. Kur kërkesa nuk është konform me dispozitat e këtij kreu, ose kur informacionet e dhëna nuk janë të mjaftueshme për t'i dhënë mundësi Palës së kërkuar të marrë vendim për kërkesën, kjo Palë mund t'i kërkojë Palës kërkuese të modifikojë kërkesën ose t'a plotësojë atë me informacione suplementare.

2. Pala e kërkuar mund të caktojë një afat për të marrë këto modifikime ose informacione.
3. Në pritje të marrjes së modifikimeve ose informacioneve të kërkuara lidhur me një kërkesë të paraqitur në zbatim të ndarjes 4 të këtij kreu, Pala e kërkuar mund të urdhërojë të gjitha masat e parashikuara në ndarjet 2 e 3 të këtij kreu.

Neni 29

Konkurrim kërkesash

1. Kur Pala e kërkuar merr me shumë se një kërkesë të paraqitura në bazë të ndarjeve 3 e 4 të këtij kreu lidhur me të njëjtin person ose të njëjtat pasuri, konkurrimi i kërkesave nuk e pengon Palën e kërkuar t'i trajtojë kërkesat që passjellin marrjen e masave të përkohshme.
2. Në rast konkurrimi kërkesash të paraqitura në bazë të ndarjes 4 të këtij kreu, Pala e kërkuar duhet të ketë parasysh të konsultohet me Palët kërkuuese.

Neni 30

Detyrimi për motivim

Pala e kërkuar duhet të motivojë çdo vendim që refuzon, që shtyn ose që i vë kushte çdo bashkëpunimi të kërkuar në bazë të këtij kreu.

Neni 31

Informimi

1. Pala e kërkuar informon pa vonesë Palën kërkuuese:
 - a. për dhënien rrugë menjëherë kërkesës së formuluar në bazë të këtij kreu;
 - b. për rezultatin përfundimtar të dhënies rrugë të kërkesës;
 - c. për vendimin që refuzon, që shtyn ose i vë kushte, tërësisht ose pjesërisht, çdo bashkëpunimi të parashikuar nga ky kre;
 - d. për të gjitha rrethanat që bëjnë të pamundur ekzekutimin e masave të kërkuara ose që rrezikojnë ta vonojnë shumë atë; dhe
 - e. në rast të masave të përkohshme të marra për një kërkesë të formuluar në zbatim të ndarjes 2 ose 3 të këtij kreu, për dispozitat e të drejtës së vet të brendshme që do të shkaktonin automatikisht heqjen e masës.
2. Pala kërkuuese informon pa vonesë Palën e kërkuar:
 - a. për çdo rishikim, vendim ose fakt tjetër që i heq tërësisht ose pjesërisht vendimit të konfiskimit karakterin e ekzekutueshëm të tij;
 - b. për çdo ndryshim, në fakt dhe në ligj, që e bën të pajustificuar këtë e tutje çdo veprim të ndërmarrë në bazë të këtij kreu.
3. Kur njera Palë kërkon konfiskimin e pasurive në disa Palë mbi bazën e të njëjtit vendim konfiskimi, ajo informon për këtë të gjitha Palët përkatëse për ekzekutimin e vendimit.

Neni 32

Përdorimi i kufizuar

1. Pala e kërkuar mund t'ia nënshtrojë ekzekutimin e një kërkesë kushtit që informacionet ose elementet e provave të marra, pa miratimin e saj paraprak, të mos përdoren ose transmetohen nga autoritetet e Palës kërkuuese për qëllim hetimesh ose procedimesh të ndryshme nga ato të saktësuara në kërkesë.
2. Çdo Palë mundet, në çastin e nënshkrimit ose depozitimit të instrumenteve të ratifikimit, të pranimit, të miratimit ose të aderimit të saj, me deklaratë drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës, të deklarojë se informacionet ose elementet e provave të dhëna prej saj në bazë të këtij kreu, pa miratimin e saj paraprak, nuk mund të përdoren nga autoritetet e Palës kërkuuese për qëllime hetimesh ose procedimesh, të ndryshme nga ato të saktësuara në kërkesë.

Neni 33
Konfidencialiteti

1. Pala kërkuese mund të kërkojë nga Pala e kërkuar që ajo të ruajë konfidenciale kërkesën dhe brendinë e saj, veç kur është e nevojshme për ekzekutimin e kërkesës. Kur Pala e kërkuar nuk mund t'i përmbahet këtij kushti të konfidencialitetit, ajo duhet të informojë për këtë Palën kërkuese brenda një afati shumë të shpejtë.

2. Pala kërkuese duhet, kur për këtë i është bërë kërkesë dhe me kusht që kjo të mos bie ndesh me parimet themelore të së drejtës së vet të brendshme, të ruajë konfidencialë të gjitha provat dhe informacionet e komunikuara nga Pala e kërkuar, veç kur është e nevojshme për qëllim të hetimeve ose të procedimit të përshkruar në kërkesë.

3. Me rezervën e dispozitave të së drejtës së vet të brendshme, Pala që ka marrë një transmetim të vetvetishëm informacionesh në bazë të nenit 10, duhet t'i përmbahet kushtit të konfidencialitetit të kërkuar nga Pala që transmeton informacionin. Nëse Pala tjetër nuk mund t'i përmbahet një kushti të tillë, ajo duhet të informojë për këtë Palën që transmeton informacionin në afat sa më të shpejtë.

Neni 34
Shpenzimet

Shpenzimet e zakonshme të bëra për të ekzekutuar një kërkesë janë në ngarkim të Palës së kërkuar. Kur del e nevojshme kryerja e shpenzimeve të mëdha ose të jashtëzakonshme për t'i dhënë rrugë kërkesës, Palët merren vesh për të fiksuar kushtet në të cilat kjo do të ekzekutohet si dhe mënyrën sesi do të mbulohen shpenzimet.

Neni 35
Shpërblimi i dëmit

1. Kur një person ka ngritur padi mbi përgjegjësinë për dëmet që rezultojnë nga një akt ose një ometim në kuadër të bashkëpunimit të parashikuar nga ky kre, Palët përkatëse duhet të konsultohen midis tyre, dhe kur është rasti, të përcaktojnë shlyerjen eventuale të dëmshpërblimit të duhur.

2. Pala që është objekt i një kërkesë për shpërblim të dëmit detyrohet të informojë për këtë pa vonesë Palën tjetër kur kjo mund të ketë interes në çështjen.

KREU IV
DISPOZITA TË FUNDIT

Neni 36
Nënshkrimi dhe hyrja në fuqi

1. Kjo konventë është e hapur për nënshkrim nga Shtetet anëtarë të Këshillit të Evropës dhe për Shtetet jo anëtarë që kanë marrë pjesë në hartimin e saj. Këta Shtete mund të shprehin pëlqimin e tyre për t'u bashkuar me:

- a. nënshkrimin pa rezervë ratifikimi, pranimi ose miratimi; ose
- b. nënshkrimin, me rezervë ratifikimi, pranimi ose miratimi, që vijohet me ratifikim, pranim ose miratim.

2. Instrumentet e ratifikimit, pranimit ose miratimit do të depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës.

3. Kjo Konventë do të hyjë në fuqi ditën e parë që vjen pas mbarimit të një periudhe tremujore pas datës kur tre Shtete, nga të cilët të paktën dy Shtete anëtarë të Këshillit të Evropës, do të kenë shprehur pëlqimin e tyre për t'u bashkuar me këtë Konventë, konform dispozitave të paragrafit 1.

4. Për çdo Shtet nënshkrues që do të shprehë më pas pëlqimin e vet për t'u bashkuar me Konventën, kjo do të hyjë në fuqi ditën e parë të muajit që vjen pas mbarimit të një periudhe tremujore pas datës së shprehjes të pëlqimit për t'u bashkuar me Konventën konform dispozitave të paragrafit 1.

Neni 37
Aderimi në Konventë

1. Pas hyrjes në fuqi të kësaj Konventë, Komiteti i Ministrave të Këshillit të Evropës mundet, pasi është konsultuar me Shtetet kontraktues të Konventës, të ftojë çdo Shtet jo anëtar i Këshillit të Evropës për të aderuar në këtë Konventë me anë të një vendimi që merret me shumicën e parashikuar në nenin 20.d të Statutit të Këshillit të Evropës dhe me unanimitetin e përfaqësuesve të Shteteve kontraktues që gëzojnë të drejtën e anëtarit të Komitetit.

2. Për çdo Shtet aderues, Konventa do të hyjë në fuqi ditën e parë të muajit që vjen pas mbarimit të një periudhe tremujore pas datës së depozitimit të instrumenteve të aderimit pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës.

Neni 38
Zbatimi territorial

1. Çdo Shtet mundet, në çastin e nënshkrimit ose në çastin e depozitimit të instrumenteve të ratifikimit, pranimit, miratimit ose aderimit, të caktojë territorin ose territoret ku do të zbatohet kjo Konventë.

2. Çdo Shtet mundet, në çdo çast tjetër më pas, me anë të një deklarate drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës, të shtrijë zbatimin e kësaj Konvente në çdo territor tjetër të caktuar në deklaratë. Konventa do të hyjë në fuqi për këtë territor ditën e parë të muajit që vjen pas mbarimit të një periudhe tremujore pas datës së marrjes së deklaratës nga Sekretari i Përgjithshëm.

3. Çdo deklaratë e bërë në bazë të dy paragrafëve të mëparshëm mund të tërhiqet, përsa i takon çdo territori të caktuar në deklaratë, me njoftim drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm. Tërheqja do të ketë efektet e veta ditën e parë të muajit që vjen pas mbarimit të një periudhe tremujore pas datës së marrjes së njoftimit nga Sekretari i Përgjithshëm.

Neni 39
Marrëdhëniet me konventat dhe marrëveshjet e tjera

1. Kjo Konventë nuk prek të drejtat dhe detyrimet që rrjedhin nga konventa ndërkombëtare shumëpalëshe lidhur me çështje të veçanta.

2. Palët në Konventë mund të përfundojnë midis tyre marrëveshje dypalëshe ose shumëpalëshe lidhur me çështjet e rregulluara nga kjo Konventë, me qëllim të plotësimit ose përfortimit të dispozitave të kësaj ose për të lehtësuar zbatimin e parimeve që ajo mishëron.

3. Kur dy ose disa Palë kanë përfunduar tashmë një marrëveshje ose një traktat për një objekt që mbulohet nga kjo Konventë, ose kur ato kanë vendosur sipas një mënyre tjetër marrëdhëniet e tyre lidhur me këtë subjekt, ato do të kenë të drejtë të zbatojnë atë marrëveshje, traktat në vend të kësaj Konvente, nëse ai lehtëson bashkëpunimin ndërkombëtar.

Neni 40
Rezervat

1. Çdo Shtet mundet, në çastin e nënshkrimit ose në çastin e depozitimit të instrumenteve të ratifikimit, pranimit, miratimit ose aderimit, të deklarojë se do të përdorë një ose disa rezerva që figurojnë në nenet 2 paragrafi 2; 6, paragrafi 4; 14 paragrafi 3; 21 paragrafi 2; 25 paragrafi 3; dhe 32 paragrafi 2. Asnjë rezervë tjetër nuk pranohet.

2. Çdo Shtet që ka formuluar një rezervë në bazë të paragrafit të mëparshëm mund ta tërheqë atë tërësisht ose pjesërisht, duke i drejtuar një njoftim Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës. Tërheqja do të fillojë efektet në datën e marrjes së njoftimit nga Sekretari i Përgjithshëm.

3. Pala që ka formuluar një rezervë lidhur me një dispozitë të kësaj Konvente nuk mund të pretendojë për zbatimin e kësaj dispozite nga një Palë tjetër; ajo mundet, nëse rezerva është e pjesshme ose me kusht, të pretendojë për zbatimin e kësaj dispozite në atë masë që ajo e ka praur atë.

Neni 41
Amendamentet

1. Çdo Palë mund të propozojë amendamente ndaj kësaj Konvente dhe çdo propozim do t'u komunikohet nga Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Evropës Shteteve anëtarë të Këshillit dhe çdo Shteti jo anëtar që ka aderuar ose është ftuar të aderojë në këtë Konventë konform dispozitave të nenit 37.

2. Çdo amendament i propozuar nga një Palë i komunikohet Komitetit Evropian për problemet kriminale, i cili i paraqet Komitetit të Ministrave mendimin e vet për amendamentin e propozuar.

3. Komiteti i Ministrave shqyrton amendamentin e propozuar dhe mendimin e paraqitur nga Komiteti Evropian për problemet kriminale, dhe mund të miratojë amendamentin.

4. Teksti i çdo amendamenti të miratuar nga Komiteti i Ministrave konform paragrafit 3 të këtij neni u transmetohet Palëve për pranim.

5. Çdo amendament i miratuar konform paragrafit 3 të këtij neni do të hyjë në fuqi ditën e tridhjetë pasi të gjitha Palët të kenë informuar Sekretarin e Përgjithshëm se e kanë pranuar atë.

Neni 42
Zgjidhja e mosmarrëveshjeve

1. Komiteti Evropian për problemet kriminale të Këshillit të Evropës është i detyruar të informojë për interpretimin dhe zbatimin e kësaj Konvente.

2. Në rast mosmarrëveshjes midis Palëve për interpretimin ose zbatimin e kësaj Konvente, Palët do të përpiqen të arrijnë zgjidhjen e mosmarrëveshjes me bisedime ose me çdo mjet tjetër paqësor i zgjedhur sipas dëshirës së tyre, duke përfshirë këtu paraqitjen e mosmarrëveshjes Komitetit Evropian për problemet kriminale, një gjykatë arbitrale që do të marrë vendime që i lidh Palët në mosmarrëveshje, Gjykatës Ndërkombëtare të Drejtësisë, sipas një marrëveshje të përbashkët të Palëve përkatëse.

Neni 43
Denoncimi

1. Çdo Palë mundet, në çdo çast, të denoncojë këtë Konventë duke i drejtuar një njoftim Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Evropës.

2. Denoncimi do të fillojë efektet ditën e parë të muajit që vjen pas mbarimit të një periudhe tremujore pas datës së marrjes së njoftimit nga Sekretari i Përgjithshëm.

3. Megjithatë, kjo Konventë vazhdon të zbatohet për ekzekutimin e konfiskimit, në bazë të nenit 14, të kërkuar konform dispozitave të saj para se të fillojë efektet denoncimi.

Neni 44
Njoftimet

Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Evropës do të njoftojë Shtetet anëtare të Këshillit dhe çdo Shtet që ka aderuar në këtë Konventë për:

- a. çdo nënshkrim;
- b. depozitimin e instrumenteve të ratifikimit, pranimi, miratimit ose aderimit;
- c. çdo datë të hyrjes në fuqi të kësaj Konvente konform neneve të saj 36 dhe 37;
- d. çdo rezervë në bazë të nenit 40 paragrafi 1;
- e. çdo akt tjetër, njoftim ose komunikim që ka të bëjë me këtë Konventë.

Me këtë mirëbesim, nënshkruesit, të autorizuar rregullisht për këtë qëllim, kanë nënshkruar këtë Konventë.

Bërë në Strasburg, më 8 nëntor 1990, në frëngjisht dhe anglisht, të dy tekstet janë njëloj të besueshëm, në një ekzemplar të vetëm që do të depozitohet në arkivat e Këshillit të Evropës. Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Evropës do t'u komunikojë nga një kopje të vërtetuar konform secilit nga Shtetet anëtarë të Këshillit të Evropës, Shteteve jo anëtarë që kanë marrë pjesë në hartimin e Konventës dhe çdo Shteti të ftuar për të aderuar në të.